

Datum: 13 augustus 2026
Ons kenmerk: 26016BL/TP
Betreft: Oproep augustusbesluitvorming; kies voor de circulaire economie en voorkom lastenverhoging van € 567 miljoen voor de circulaire infrastructuur.

Geachte leden van het kabinet,

Tijdens de augustusbesluitvorming spreekt u met elkaar over de rijksbegroting en de beleidsprioriteiten in de komende jaren. Eén van de belangrijke opgaven hierbij is het behouden en aanjagen van de Nederlandse circulaire economie.

De Vereniging Afvalbedrijven vraagt u hierbij af te zien van de dreigende jaarlijkse lastenverhoging van € 567 miljoen voor de circulaire infrastructuur en te kiezen voor beleid en alternatieven die de circulaire economie wel aanjagen.

Deze maatregel stamt nog uit de vorige kabinetsperiode en werd toentertijd als technische invulling in de begroting opgenomen (als alternatief voor het schrappen van de 'plasticheffing').

Wij begrijpen de budgettaire opgave waar het kabinet voor staat. Tegelijkertijd is uit meerdere impactanalyses duidelijk geworden dat deze maatregel desastreuze gevolgen heeft voor de concurrentiepositie van Nederlandse bedrijven in de Europese markt en de transitie naar de circulaire economie. Ook nemen de lasten voor burgers en bedrijven verder toe.

Hoewel het belasten van verbranden en storten een positieve stimulans kan zijn om meer te kunnen recycleren, weegt dit niet op tegen de negatieve impact van de heffing. De negatieve consequenties van de maatregel zijn:

- **Internationale concurrentiepositie en weglek** – De voorgestelde lastenverhoging maakt verwerking en recycling in Nederland aanzienlijk duurder dan in andere Europese landen, waar vergelijkbare heffingen vaak niet of in veel beperktere mate bestaan. Dat stimuleert de export van afval- en reststromen en daarmee onze grondstoffen. Deze weglek maakt investeren in hoogwaardige recycling nagenoeg onmogelijk. Naast onze grondstoffen verschuiven we hiermee onze milieu- en afvalopgave naar het buitenland.
- **Verlies werkgelegenheid** – Onze eigen afval- en recyclinginfrastructuur droogt dan op. Op het moment dat een groot deel van het afval en de sector verdwijnt naar het buitenland komen duizenden banen op de tocht te staan.
- **Tegenvallende belastinginkomsten** – Grootschalige afvalexport leidt onvermijdelijk tot grondslagerosie omdat over minder afval minder belastinginkomsten kunnen worden geïnd. Daar komt bij dat als werkgelegenheid en productie naar het buitenland verdwijnen, de fiscale heffingsgrondslag voor andere belastingen als de BTW, loon- en vennootschapsbelasting ook kleiner wordt. Hierdoor verliest het Rijk juist

belastinginkomsten en is het zeer onzeker welk gedeelte van het jaarlijkse bedrag van € 567 miljoen daadwerkelijk kan worden geïnd.

- **Duurzaamheid geremd** – De beoogde maatregel legt de belasting aan het einde van de keten waar geen handelingsperspectief is de keten te verduurzamen. Mocht het kabinet vast willen houden aan het innen van belastingen binnen de circulaire keten, dan is het beter om te beprezen en belonen op die plekken in de keten waar deze keuzes wél worden gemaakt.
- **Toename lastendruk inwoners** – De voorgestelde maatregel heeft negatieve consequenties voor burgers, omdat de financiële lasten van afvalverwerking uiteindelijk op het bordje komen van de inwoners. Deze inwoners hebben geen invloed op bovengenoemde producentenkeuzes, en -met name in de grote steden- vaak onvoldoende gelegenheid om afval te scheiden en daarmee hun afvalstoffenheffing te matigen. Dit zal ook het draagvlak voor de circulaire transitie verzwakken.
- **Grotere afhankelijkheid buitenland** – Bij grootschalige afvalexport ontstaat afhankelijkheid van andere landen voor onze afvalverwerking. Bij recycling ontstaan reststromen die veilig moeten worden verwerkt. Als die verwerking duurder wordt, stijgt de prijs van Nederlands recyclaat en verslechtert de concurrentiepositie ten opzichte van nieuwe, fossiele grondstoffen en buitenlandse grondstoffen. Nederland wordt daarmee in de huidige geopolitiek onzekere tijden veel afhankelijker van het buitenland voor zowel de afvalverwerking als grondstoffenvoorziening.
- **Investeringsbesluiten voor CO₂-afvang en Aramis onzeker** – De sector staat voor omvangrijke, langjarige investeringen in onder meer CO₂-afvang. Zolang de maatregel boven de markt hangt, kunnen bedrijven geen definitieve investeringsbesluiten nemen. Die onzekerheid werkt ook door naar het project Aramis. De partijen achter dit CO₂-transport- en opslagproject hebben juist voldoende volumes en langjarige zekerheid vanuit de afvalsector nodig om hun eigen definitieve investeringsbeslissing te kunnen nemen.

Afsluitend

De sector is trots op wat we de afgelopen decennia bereikt hebben op het gebied van circulariteit en duurzaamheid. Wij staan klaar om hier samen met u op door te bouwen.

De Vereniging Afvalbedrijven snapt de uitdagingen waar het kabinet zich voor ziet gesteld en denkt graag mee in oplossingen.

Tijdens Prinsjesdag 2026 is het daarmee tijd om definitief te kiezen voor het schrappen van de technische invulling van de € 567 miljoen en het zoeken naar alternatieven, die bijdragen aan de circulaire economie en het verdienvermogen van Nederland. Hierbij kunnen wij en u rekenen op steun van de Tweede Kamer ([link motie](#)).

Wij wensen u veel succes met de besprekingen in aanloop naar Prinsjesdag over zowel dit dossier als de andere onderwerpen die aan uw tafel besproken worden.

Met vriendelijke groet,

Bart van de Leemput

Voorzitter